

NATO, migranti v EU a nadcházející válka v Moldavsku

 zvedavec.news/komentare/2024/10/10263-nato-migranti-v-eu-a-nadchazejici-valka-v-moldavsku.htm

Thierry Meyssan

24.10.2024 Komentáře Témata: NATO, Invaze kobylek do Evropy, Moldavsko 1591 slov

Zatímco jsme často ukazovali, že EU není ničím jiným než registrační komorou NATO, rozhodnutí Soudního dvora v Lucemburku to poprvé ilustruje. Podle Soudního dvora EU nemůže vracet migranty čekající na rozhodnutí o azylu do třetích zemí, jejichž právní hranice neodpovídají jejich skutečným hranicím. Z toho vyplývá, že Itálie nemůže přemístit egyptské a bengálské migranty do detenčních center v Albánii. To vše v očekávání masového exodu Moldavanů, který má ospravedlnit válku v Podněstří.

Italský soud 18. října zrušil možnost průjezdu dvanácti bengálských a egyptských migrantů, kteří byli zachráněni na moři a žádali o právo na azyl, přes třetí zemi. Z politického hlediska se zdá, že tímto rozhodnutím padl plán Borise Johnsona na přemístění migrantů. Britové je chtěli poslat tisíce kilometrů do Rwandy, zatímco Italové se „spokojili“ s tím, že je pošlou pár desítek kilometrů do Albánie.

Soud vycházel z rozhodnutí ze 4. října 2024, které vydal nikoli Evropský soud pro lidská práva (ESLP), známý jako „štrasburský soud“, jenž podléhá Radě Evropy, ale Soudní dvůr Evropské unie, známý jako „lucemburský soud“, který Spojené království již neuznává. Toto rozlišení se mnohým může zdát triviální. Ukazuje však, že otázka migrace, které dosud dominovalo „pokrokové“ myšlení soudců ESLP financované Georgem Sorosem, nyní podléhá jiné logice.

ESLP rozhodl, že migranti musí mít možnost využívat Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP), když jejich případy posuzují soudy na tomto kontinentu. V důsledku toho odmítl

umožnit vyloďení osob zachráněných na moři v nejbližším přístavu, jak to vyžaduje námořní právo, ale požadoval, aby byly do EU dopraveny tranzitem. Považovala proto jejich tranzit přes Rwandu za nelegitimní, ale nemohla se postavit proti jejich tranzitu přes Albánii, která úmluvu podepsala.

Soudní dvůr EU nerozhoduje o otázkách lidských práv. Pouze ověřuje uplatňování směrnic EU [1]. Je to správní soud. Směrnice 2013/32, která stanoví platné postupy, zrušila směrnicí 2005/8. Staré znění obsahovalo upřesnění, které Evropská komise z nového znění odstranila. Soudní dvůr dospěl k závěru, že není možné označit za „bezpečné“, a tedy za místo určení migrantů, kterým bylo nařízeno opustit zemi, státy, z nichž některé nejsou „bezpečné“. Tehdy šlo o zákaz repatriace Syřanů do jejich země, i když její část byla mírová. Evropská unie sladila svou politiku s politikou Spojených států a Izraele. Chtěla Sýrii připravit o její obyvatelstvo, aby ji vojensky oslabila proti džihádistům.

Jednalo se o aplikaci vojenské teorie NATO: „migrace jako válečná zbraň“. Tento koncept byl poprvé použit během válek v Jugoslávii. CIA se podařilo přesvědčit Kosovany, aby opustili svou zemi a unikli bojům, které Bělehrad vedl proti teroristům z KLA. Dlouhá kolona civilistů přešla do Makedonie po železniční trati. Makedonci je přivítali s jistým překvapením. Záběry tohoto exodu využily komunikační služby NATO, aby se ujistily, že prezident Slobodan Milošević potlačuje kosovskou menšinu a ospravedlňuje tak svou nezákonnou invazi do Jugoslávie.

Tímto konceptem se zabývala Kelly M. Greenhillová [2]. CIA jej využila k pokusu o svržení prezidenta Nicoláse Madura tím, že přiměla k útěku více než 5 milionů Venezuelanů [3]. Existují tedy dvě možnosti vojenského využití migrace: buď obvinít vládu z represí, nebo ji připravit o obyvatelstvo.

Je důležité pochopit, že na rozdíl od toho, co bychom si mohli na první pohled myslet, cílem těchto migrací není uniknout válce, ale stát se válkou. Často předcházejí vojenským operacím.

Toto pojetí by nemělo být zaměňováno s pojetím kapitalismu, které vyjádřil Peter Sutherland 21. června 2012 při slyšení v britské Sněmovně lordů [4]. Uvedl, že každý člověk musí mít možnost studovat a pracovat v zemi, kterou si vybere, což je neslučitelné s veškerými politikami omezujícími migraci; a že migrace vytváří zásadní dynamiku pro hospodářský rozvoj, ať už občané hostitelských zemí říkají cokoli. V důsledku toho dospěl k závěru, že Evropská unie musí podkopat homogenitu národů, které ji tvoří.

Právě tuto ekonomickou vizi rozvinul Ulrich Grillo, prezident Svazu německého průmyslu, když 22. prosince 2014 vyzval kancléřku Angelu Merkelovou, aby do své země přivedla 800 000 imigrantů [5].

Generální tajemník OSN António Guterres tuto ekonomickou vizi obhajoval. Radil mu v tom Peter Sutherland. Jeho zvláštní zástupkyně Louise Arbourová při prezentaci návrhu Globálního paktu o bezpečné, řízené a pravidelné migraci uvedla:

„Demografické údaje naznačují, že pokud si [bohaté země] budou chtít udržet svou současnou ekonomickou úroveň nebo dokonce rozšířit své hospodářství, budou muset přijímat dobře vyškolené zahraniční pracovníky, aby uspokojily poptávku na trhu práce. [6]“

Tento pohled na migraci již léta podporuje George Soros svým vlivem na ESLP [7]. Jeho cílem bylo destabilizovat státy ve jménu jeho konceptu „otevřených společností“.

Rozhodnutí Soudního dvora EU nemá nic společného s politickým cyklem, který mu předcházel, ale výhradně se zkušenostmi NATO v Jugoslávii, oblasti Velkých jezer, Libyi, Sýrii, Venezuele a velmi brzy i v Moldavsku.

Soudní dvůr založil své rozhodnutí právě na svém výkladu situace v této zemi. Moldavsko získalo nezávislost rozpadem SSSR 27. srpna 1991, osm dní poté, co 19. srpna vyhlásilo nezávislost Podněstří. Tato malá republika byla postupně považována za ukrajinskou, po uzavření paktu Molotov-Ribbentrop pak Stalinem sloučenou se součástí Rumunska pod názvem Moldávie. Po třiatřicet let byly oba celky zcela samostatné, ačkoli v roce 1991 Organizace spojených národů zaregistrovala Podněstří jako region Moldavska. Soudní dvůr rozhodl, že Moldavsko není „bezpečné“ s odůvodněním, že Podněstří je „vzbouřenecký“ region, i když plně nezávislý ještě před vyhlášením nezávislosti Moldavska.

V roce 1992 se obyvatelé Podněstří zmocnili obrněných vozidel ruských mírových sil, aby bojovali proti rumunským jednotkám vedeným CIA.

Jak už to tak bývá, Podněstří, nyní Dněsterská moldavská republika, se muselo postavit NATO ve válce, kterou Západ lživě prezentoval jako „moldavskou občanskou válku“ (sic), ačkoli se jí moldavská armáda nikdy nezúčastnila. Dne 17. září 2006 požádalo 97,2 % obyvatel této malé republiky v referendu o připojení k Ruské federaci. Znovu o to požádala v roce 2014, kdy byl do Ruské federace přijat sousední Krym [8].

Když Rand Corporation, think-tank americké vojensko-průmyslové lobby, představil 5. září 2019 ve Sněmovně reprezentantů svůj plán *Overextending and Unbalancing Russia*, jeho členové trvali na rozpoutání války na Ukrajině, případně v Podněstří [9]. Vzhledem k vojenskému neúspěchu integrálních nacionalistů na Ukrajině Washington rychle přemýšlí o tom, že postoupí o stupeň výš a zahájí válku v Podněstří/Moldavsku [10].

Po vypracování plánu RAND Corporation vytvořily malé ručičky na internetové encyklopedii Wikipedia stránky ve 43 jazycích věnované „dněsterské válce“ z roku 1992. Je to vynikající ukázka toho, jak funguje atlantická propaganda. Prezentace událostí přehlíží roli CIA v bojích. Síly NATO jsou popisovány jako „moldavské“, zatímco ve skutečnosti byly rumunské. Srovnajte tyto stránky s článkem, který jsem na toto téma napsal před sedmnácti lety [11]. Podívejte se na odkazy. Toto smyšlené vyprávění budou v dobré víře opakovat všichni západní novináři.

Dne 20. října 2024 měli Moldavané zvolit svého prezidenta a hlasovat o tom, zda do ústavy zahrnout svou žádost o vstup do Evropské unie. Překvapení: rozhodli se znovu zvolit proevropsky orientovanou Maiu Sanduovou prezidentkou, ale hlasovali proti vstupu své země do této nadnárodní organizace. Plán Washingtonu byl jakýmsi remakem státního převratu z roku 2014 na náměstí Maidan. Tentokrát nebylo cílem dosadit k moci „integrální nacionalisty“, ale vyprovokovat válku s Podněstřím. Soudní dvůr EU se ujal vedení a zakázal návrat občanů, kteří se odmítli zúčastnit, do Moldavska.

Prezidentka Maia Sanduová zpočátku odsoudila „bezprecedentní útok na demokracii“. „Zločinecké skupiny jednající ve shodě se zahraničními silami nepřátelskými našim národním zájmům zaútočily na naši zemi desítkami milionů eur, lží a propagandou“, aby „uvěznily naši zemi v nejistotě a nestabilitě“, uvedla. Poté volební komise

oznámila, že po sečtení hlasů Moldavanů v zahraničí zvítězilo 50,28 % hlasů „ano“; tento výsledek byl v Moldavsku široce odsouzen jako podvod, ale západní tisk mu tleskal.

Odkazy

[1] Affaire C-406/22, Ordonnance du 4 octobre 2024, Cour européenne de Justice.

[2] “Strategic Engineered Migration as a Weapon of War”, Kelly M. Greenhill, Civil War Journal, Volume 10, Issue 1, July 2008. “Understanding the Coercive Power of Mass Migrations,” in Weapons of Mass Migration : Forced Displacement, Coercion and Foreign Policy, Kelly M. Greenhill, Ithaca, 2010. “Migration as a Coercive Weapon : New Evidence from the Middle East”, in Coercion : The Power to Hurt in International Politics, Kelly M. Greenhill, Oxford University Press, 2018.

[3] « L'intox vénézuélienne », Réseau Voltaire, 4 septembre 2019.

[4] « Les tireurs de ficelles de la crise migratoire », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 2 mai 2016.

[5] « La fausse « crise des réfugiés » », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 7 septembre 2015.

[6] “EU should 'undermine national homogeneity' says UN migration chief”, Brian Wheeler, BBC, June 21st, 2012.

[7] Les ONG et les juges de la CEDH (2009-2019) et L'impartialité de la CEDH – Problèmes et Recommandations, Grégor Puppinck, Delphine Loiseau et Nicolas Bauer, Centre européen pour le droit et la justice (2020 et 2023).

[8] « La Transnistrie demande d'adhérer à la Fédération de Russie », Réseau Voltaire, 24 mars 2014.

[9] Overextending and Unbalancing Russia, James Dobbins, Raphael S. Cohen, Nathan Chandler, Bryan Frederick, Edward Geist, Paul DeLuca, Forrest E. Morgan, Howard J. Shatz, Brent Williams, Rand Corporation, April 2019. Voir aussi les détails du plan dans Extending Russia : Competing from Advantageous Ground, Raphael S. Cohen, Nathan Chandler, Bryan Frederick, Edward Geist, Paul DeLuca, Forrest E. Morgan, Howard J. Shatz & Brent Williams, Rand Corporation, May 25, 2019.

[10] « Rand Corp : comment abattre la Russie », « Ukraine : tout était écrit dans le plan de la Rand Corp. » et « La guerre avance selon le plan de la Rand Corporation », par Manlio Dinucci, Traduction M.-A., Réseau Voltaire, 21 mai 2019, 8 mars et 18 octobre 2022.

[11] « En 1992, les États-Unis tentèrent d'écraser militairement la Transnistrie », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 17 juillet 2007.

L'OTAN, les migrants dans l'UE et la guerre à venir en Moldavie
vyšel 22.10.2024 na voltairenet.org. Překlad v ceně 633 Kč
Zvědavce.

Známka 1.1 (hodnotilo 31)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

2 příspěvků
(2 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF

